(1811) "षट्ट हिंसायाम्" (X-चुरादिः-1634. सक. सेट्. उभ.)

'सट्ट—' इति क्षीरस्वामी । 'षुट्ट—' इति **केचित्** ।
चौरादिक**कुट्टयति**वत् (207) सर्वाणि रूपाण्यूह्यानि ।

(1812) "**षण सम्भक्तौ**" (I-भ्वादिः-464. सक. सेट्. पर.)

'दाने सनोति सनुते, **सम्भक्तौ तु सनेदिति** ॥' (श्लो. 128) इति **देवः** ।
सानकः-निका, सानकः-निका, [1]सिसनिषकः-सिषासकः-सिका, [2]सासायकः-संसनकः-निका ;
सनिता-त्री, सानयिता-त्री, सिसनिषिता-सिषासिता-त्री, सासायिता-संसनिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि '**जनी** प्रादुर्भावे' (583) इतिवत् बोध्यानि ।
[3]सातः-सातवान्, [4]सातिः, सन्तिः - सतिः, [5]सेनिवान्-सनिंससनिवांसम्,
सायमानः-सन्यमानः, [6]सानुः, इति विशेषरूपाणि ।

(1813) "**षणु दाने**" (VIII-तनादिः-1464. सक. सेट्. उभ.)

'दाने **सनोति सनुते**, सम्भक्तौ तु सनेदिति ॥' (श्लो. 128) इति **देवः** ।

---

1. 'सनीवन्तर्धभ्रस्जदम्भुश्रिस्वृयूर्णुभरज्ञपि**सनाम्**' (7-2-49) इत्यनेन सन्नन्ते इड्विकल्पः । इट्पक्षे एवं रूपम् । इडभावपक्षे 'जन**सन**खनां सन्(ञ्)झलोः' (6-4-42) इत्यात्वम् । 'आदेशप्रत्यययोः' (8-3-59) इति उत्तरखण्डे षत्वम् ।
2. यङन्ते 'ये विभाषा' (6-4-43) इति आकारविकल्पः । इदं च आत्वं यकारादौ क्ङिति प्रत्यय एवेत्यतः ण्यति न भवति । तेनास्माण्ण्यति **सान्यम्** इत्येव रूपम् ।
3. यतः सन्नन्ते इड्विकल्पः ; तेन निष्ठायामिण्न । 'जन**सन**खनां—' (6-4-42) इत्याकारः । एवं क्तिन्प्रभृतिष्वपि प्रक्रिया ज्ञेया ।
4. स्त्रियां क्तिनि रूपमेवम् । '**सनः** क्तिचि लोपश्चास्यान्यतरस्याम्' (6-4-45) इति आकारादेश-नकारलोपौ तु तानादिक**सनोते**रेवेति **काशिका** । **क्षीरस्वामी** तु अस्यापि भौवादिकधातोस्तदभिप्रैति । **केचित्तु** 'ऊतियूतिजूति**साति**—' (3-3-97) इति निपातनात् **साति**रित्येकमेव क्तिनि रूपमभ्युपगच्छन्ति । परे तु **सनोते**स्तानादिकस्य **साति**रिति निपातनमिति वदन्ति । अत्र निष्कर्षे विद्वांसः प्रमाणम् ।
5. छन्दसि धातोरस्मात् लिटः क्वसौ सनिङ्पूर्वात् इडागमः, एत्वाभ्यासलोपाभावश्च निपात्यते । लोके तु **सेनिवांसम्** इत्येव ; अत्र एत्वाभ्यासलोपादयः । क्वस्वन्तस्य द्वितीयान्तमिदम् । 'अञ्जित्वाऽग्ने ! **सनिंससनिवांसम्**' इति **श्रुतिः** ।
6. औणादिके (द. उ. 1-88) नुण्प्रत्यये रूपमेवम् । **सानुः**=शिखरकूटः ।